

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

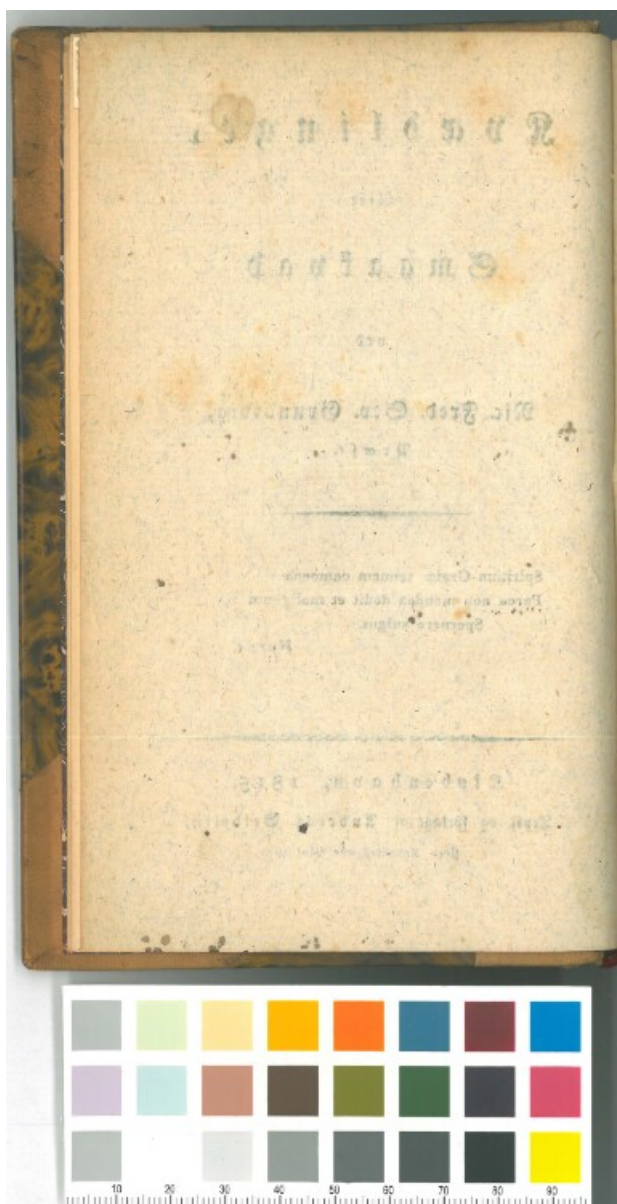
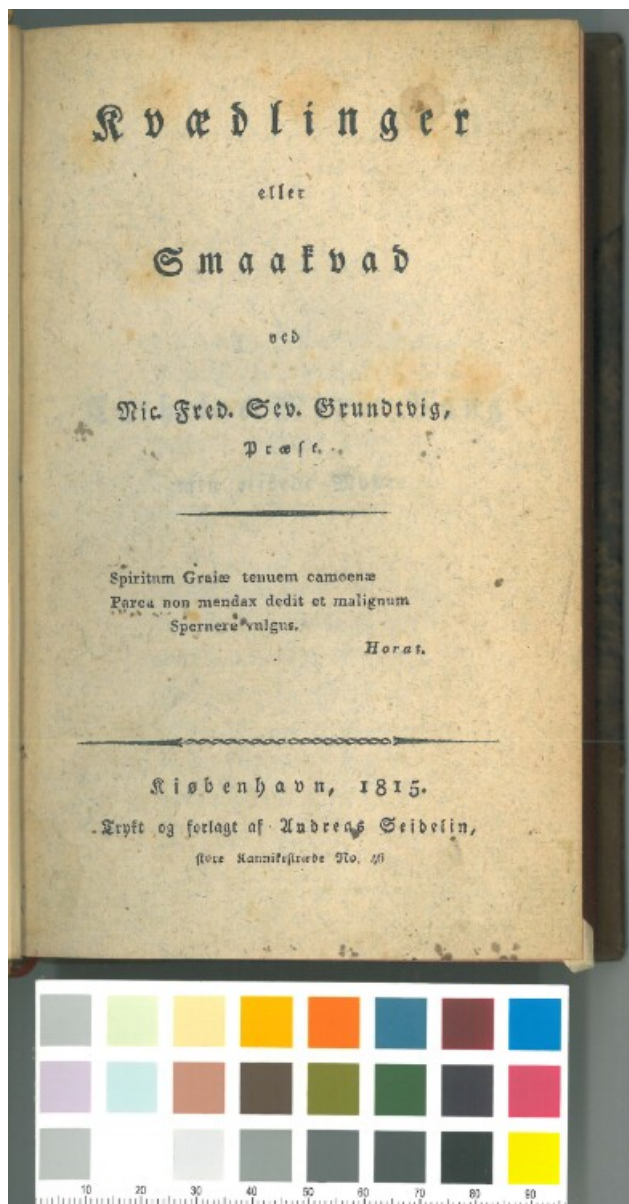
Titel: Kvædinger eller Smaakvad

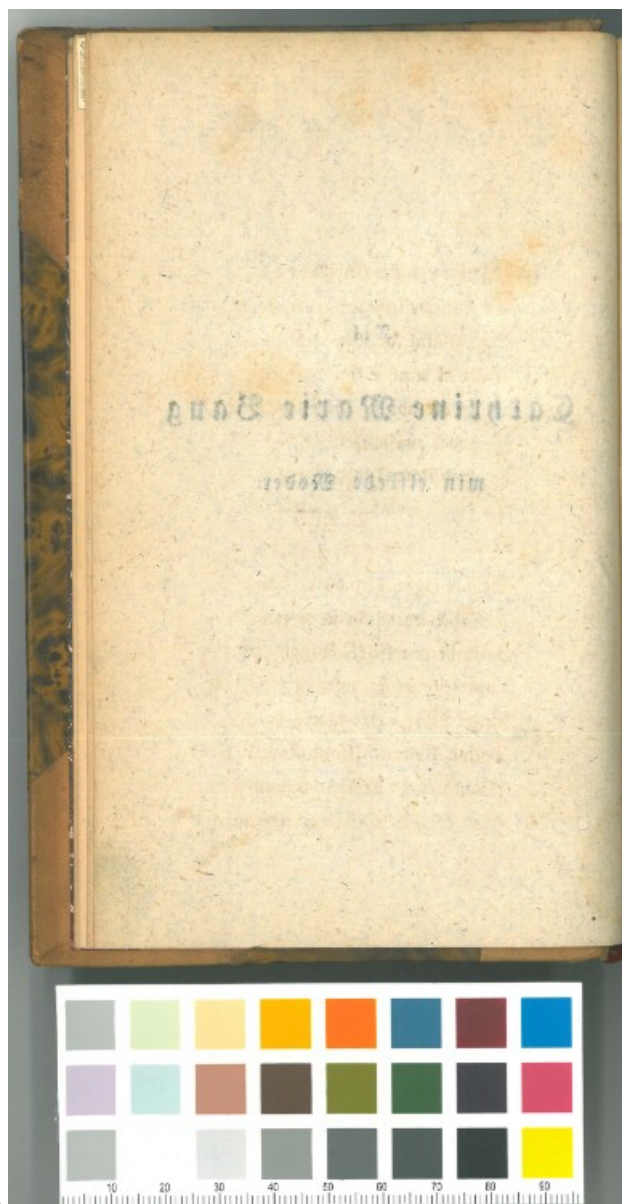
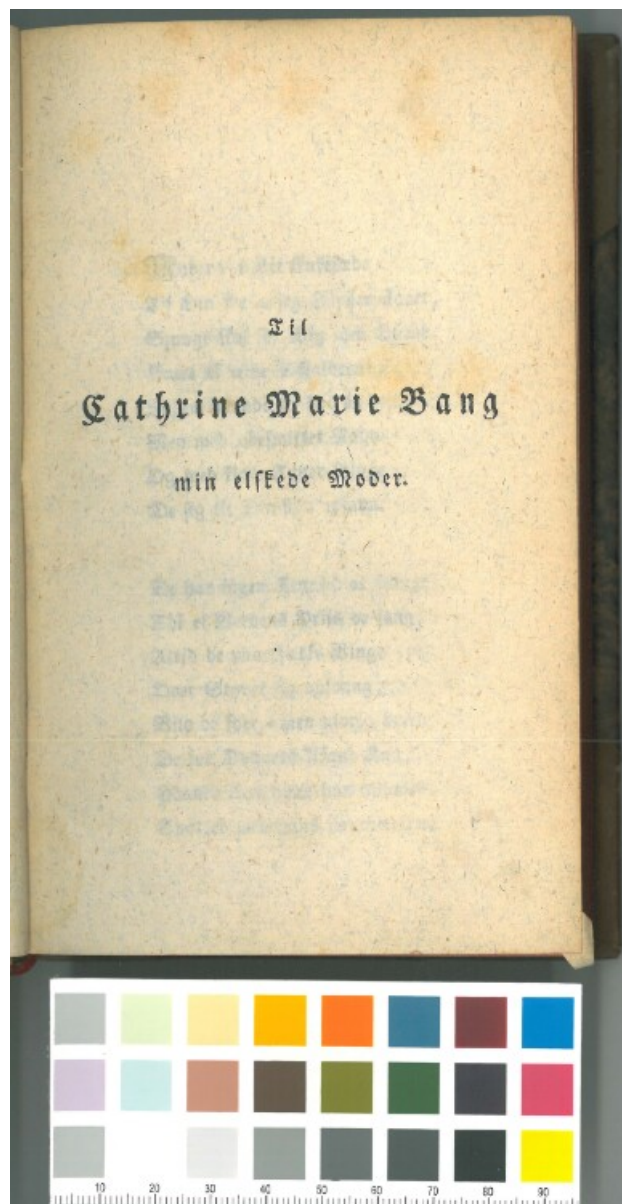
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. I. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm202/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

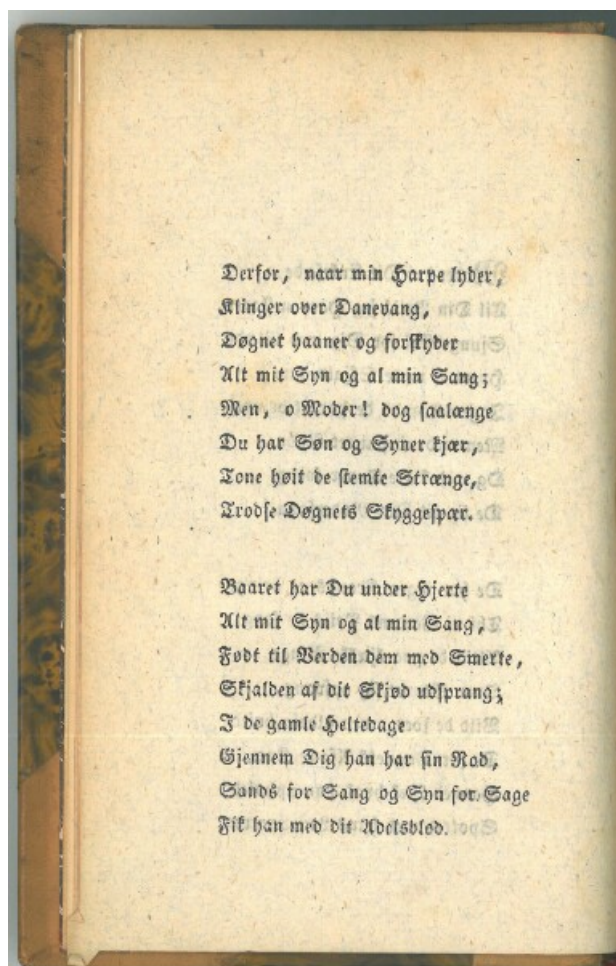
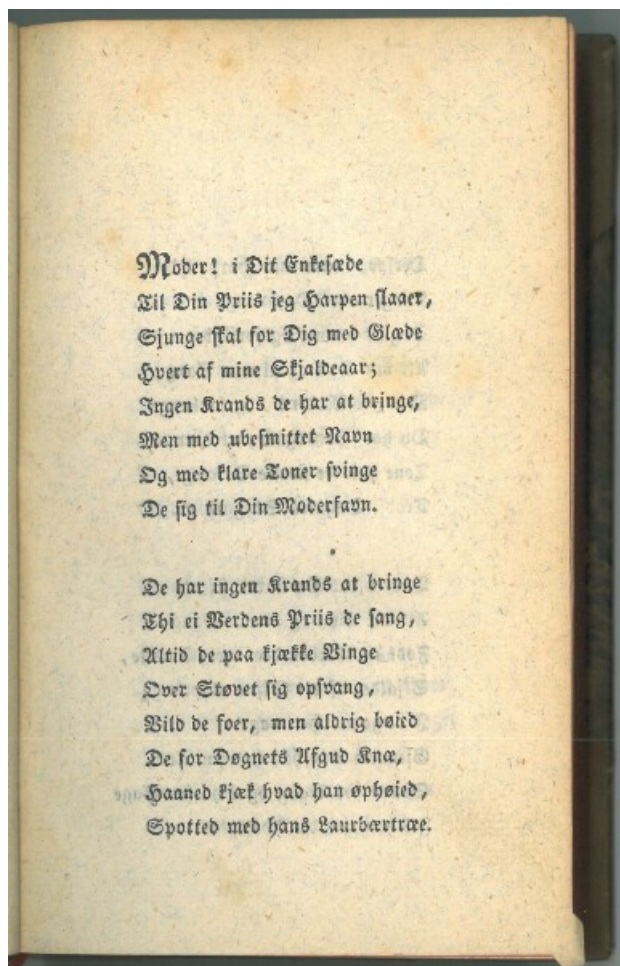
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dog, det vilde lidt ham gavnet,
Harde som et Hjertesud
Du ei from med Adelsnavnet
Gjemt den gamle Troe paa Gud,
Troe paa Ham, som fra Guds Throne
Kom til Jord og sank i Grav,
For vor Banart at udfone,
Ejkenke os Sit Adelskab.

Foer jeg vild i Ungdoms Dage,
Vild fra Gud og fra Hans Ord,
Foer jeg vild med Afs-Brage
Kandt jeg seent min Frelser's Spor,
Ejendt der for min Dugge hjunget
Var saamangen Psalme sed,
Hvad! om da jeg var udsprunget
Af en vantro Moders Ejod!

Ene dog Du vilst ei tage
Lakken for min Troe paa Gud,
Du Din Kro i onde Dage
Bedded som en Præstehud,
Derfor vil i Chor vi love
Gud, som gav i ægte Stand
Ham der nu mon salig sove
Nig til Fader, Dig til Mand!

Moder! se! Dit Enkesæde
Flytter jeg da nu min Stav,
Lakkesangen vil jeg kvæde
Dver gamle Grundtvigs Grav,
Den mod Himlen sig skal svinge
Hvor han nu forklaret staaer,
Dver Haven skal den klinge
Ind i gamle Præstegaard.

Der Du bygged, ædle Kvinde!
Med Din Præst saamangen Dag,
Medens end de vakre Linde
Løfted hjælt sig over Tag,
Der Du bar mig under Hjerte
Som en kristen Præstebud,
Der Du fødte mig med Smerte
Som til Verden saa til Gud.

Rige kun paa Kroens Skatte
Fattige paa Sølv og Guld,
I til Gud og Bogen fattede
Ederis hele Sonnefuld,
Stende alt paa Gulvet ginge,
Sadde og ved Skolebord;
Verdslig talt var Haabet ringe,
Kvinde! men Din Troe var stor.

Det var i den Præstebolig
Under Lind med Kluder smaa,
Under Moderhertet rolig
Dg usynlig end jeg laae,
Der var Gilde, der var Gæstet,
Der og over bredden Bord,
Alt for Bispen mellem Præster
Faldt om mig det første Ord.

Spottesuglen tog til Orde
"Det betvivles vel omsonst,
"Hvis en Son det skulde vorde,
"Er han fød til boglig Konst,
"Ikke sandt, han er den Fjerde,
"Moderhertet ham vel glad
"Tæller alt iblandt de Lærde,
"Fuldt er Lykkens Kløverblad."

